

ЗА ШВИДКЕ ПЕРЕВЕДЕННЯ ПЛАНУ ПРО РОЗПОДІЛ МАЄТКІВ

ВАШІНГТОН. — У понеділок, 24-го червня, відбулася конференція між провідниками конгресу і президентом Рузвельтом над придуманням способу швидкого переведення його плану нових податків на великі маєтки. Досі нема окремого законопроекту в цій справі. Лекше буде переперти президентів план як додаток до давнього закону про податки від докучливих речей. Цей податковий закон має обов'язуючу силу лише до найближчої неділі і тому треба його відновити. Саме при нагоді голосування над відновленням згаданого закону хочуть конгресові лідери перепачкувати і новий проект президента. Проти проекту, як і проти способу його здійснення, іде велика боротьба з боку інтересованих, отже в першу чергу з боку багатих.

НА ДОПОМОГУ ФАРМЕРАМ.

ВАШІНГТОН. — У понеділок, 24-го червня, перейшов у палату послів проект закону про допомогу фермерам-посесорам при закупні фарм. Закон передбачає видання бондів на один мільярд (1,000,000,000) доларів. Бонди гарантовані урядом. Таку позичку в бондах може дістати фермер-посесор, щоб викупити на власність фарму, яку він досі винаймає від когось. Для введення такого плану в життя і роздавання бондових позичок на 3.5% має бути створена спілка „Фармерз Говн Корпорейшен”.

ФРОНТОМ ПРОТИ ЗЛОЧИНУ І РУЗПУСТИ.

ОЛБАНІ. — У губернатор Лімен прийняв пропозицію ньюорської лави присяжних, щоб розпочати слідство проти організованого злочину і розпустити в повіті Нью Йорк. Губернатор доручив окружному прокураторові Віліямові Даджови настановити окремих помічників прокуратора для енергійного ведення справи. Як кандидати на таких помічників губернатор поручив 4 визначених републиканців. Це такі люди: Карло Івене Гюз мол., син предсідника найвищої трибуналу; Джордж Медалі і Карло Тотт, оба колишні федеральні окружні прокуратори, і Томаз Течер, предсідник адвокатської палати в Нью Йорку. Тому, що всі вони політичні противники теперішньої стейтворт демократичної адміністрації, надіяється, що слідство буде гостре. Посадник Нью Йорку, Ля Гвардія, обіцяє дати комісії поміч усієї поліції.

РОЗБИВСЯ ЛІТАК, ЗГІНУЛИ 17 ЛЮДЕЙ.

БОГОТА (Колумбія в Полудневій Америці). — Тримоторний літак Форда підіймався вгору з летунського поля в Меделіні, щоб перевезти артистів на виступи в різних містах. При старті зударився з другим літаком і розбився. Згинули 10 музик, славі актори з фільмового світу та американські фільмові підприємці. Згинув також Ернест Сампер, славний колумбійський летун. Разом погибли 17 вартисних людей.

ГАЛАЙКО З ОБОРН ПЕРЕМІГ У БРУКЛІНІ.

БРУКЛІН. — В головних кваліфікаційних змаганнях у Декстер Парку в Брукліні в понеділок, 24-го червня, переміг Степан Галайко, Українець з Обори, стейту Нью Йорк, свого противника Бабі Пачо з Каліфорнії. Галайко важить 138 з половиною фунта, Пачо 139 фунтів. Галайко виїшов переможцем аж у 10-й раунді, отже змагання були зав'язаті. Після того Галайко стане до розправи в групі змагунів, з яких визирається кандидат до розправи з світовим чемпіоном.

ЦЕРКВИ БУДУТЬ ЗМАГАТИСЯ ЗА ВІДБУДОВУ.

НЬО ЙОРК. — Релігійні установи пінуть кампанію за відбудову суспільного життя, коли ввійде в життя план громадянських провідників, що їх зібрав на нараду недавній окружний федеральний прокуратор, Чарлз Тотт. Між провідниками були протестанти, католики й жиди. Вони створили комітет, що має розпочати кампанію під гаслом: „Вертається в церкву!” Тотт пояснив причину такої кампанії, кажучи, що неможлива економічна відбудова громадянства без одночасної духової відбудови. Комітет буде мати назву: Краєвий Комітет для Відбудови Релігії й Добробуту.

ЩЕ НЕМА ЗГОДИ В СПОРІ В ОКОЛИЦЯХ М'ЯГКОГО ВУГЛЯ.

ВАШІНГТОН. — Спільна конференція представників копальницьких робітників та підприємців з околиць м'ягкого вугля, скликана президентом відділення страйку й наладнання непорозумінь мирною дорогою, ще не принесла успіхів. Страйк має розпочатися 15-го червня, а дотерпішіша умова кінчатся 30-го червня. Підприємці хочуть продовження теперішньої умови до 31-го березня 1936, а копальники хочуть перевести деякі зміни в умови. Вони між іншим домагаються 5-денного тижня й 6-годинного дня праці, а півтори платні за додаткові години. Так само домагаються однакової платні за всі роди праці в копальнях.

НА протязі кількох останніх днів відділи прислали велике число грамот до виміни. Тим самим число членів старого роду забезпечення зменшується з кожним днем, так, що вже тепер можна ствердити, що з кінцем червня малохто останеться в старім роді забезпечення. Отже припилюйте, щоб ви часом не осталися в тім старім роді забезпечення!

ЗЕМЕЛЬНІ МАЄТКИ НА ЛІЦИТАЦІЇ.

„Газета Польська” подає великий список земельних діляк, числом поперех 600, які Кредитове Земське Т-во у Варшаві виставило на ліцитаційний продаж. Є це переважно міланові маєтки, положені на території буншій Конгресівки. Одночасно виставлено на ліцитацію маєтки в Галичині, на Волині, Холмщині, Поліссі і т. д. Взагалі в Польщі знаходяться коло 4,000 земельних діляк під загрозою ліцитації.

ОСТАННЯ ФЕВДАЛЬНА ДЕРЖАВА ЄВРОПИ.

В році 1565 признала англійська цесарева Єлисавета своєму улюбленцеві Геліе де Картер остров Серк на власність. Його спадкоємці панували там довгі століття. Не признавали англійського короля як такого, признавали короля Юрія ІІІ як князя Нормандії. Іх теперішня володарка, лейді Сібл Гетевей, є королевою острову, побирає податки і є найвищою судовою владою. Мужчини острову обов'язані працювати кілька днів у році для добра держави в рамках британської імперії.

ВІЩУН ПЕРЕДБАЧИВ СВОЮ ГОДИНУ СМЕРТІ.

В Шангаї помер віщун Лутсефунг, який від 20 років передсказував будучність з кришталевої кулі. Цей віщун передбачив у кришталевої кулі свою власну долю, записав її в своє майно. Хотів теж замовити допомогу, але впаав мертвою, убитий від паралаїку мізку. Смерть прийшла в передсказаному часі.

НОВІТНІ ЗАВЕДЕННЯ ДЛЯ ПРОКАЖЕНИХ.

Ще й сьогодні проказа є досить поширеною недугою в деяких краях. Особливо в останніх роках вона поширялася значніше, хоч причини цього поширення невідомі. Наука веде мікробіологічні дослиди, однак обмежується покищо до лікувальних метод, поширених уже в середніх віках, а головню до запобігання заразливості. Проказа — заразлива, однак не діадична. Хорих треба безумовно ізолювати. Лепрозорії не сміють мати більше як 1,000 хорих. На острові Куліон (на Філіппінах) є аж 5 тисяч хорих, що, розуміється, утруднює лікування та дисципліну. Хорі мають усякий комфорт, розривку та майже нормальні умови праці. Однак й тут хорі пробують утікати. Тому такі заведення повинні знаходитися далеко від людських осель. На хід недуги мають великий вплив кліматичні умовини. Тому заки ще збудують лесь заведення для прокажених, досліджують дуже докладно клімат даного місця. Літєй відлучують після уродження від прокажених матерей і приміщують у профілактичних заведеннях.

ГРАБІЖНИКИ ЗПІД ЧЕСАНОВА.

Перед трибуналом присяжних суддів у Львові стаяли два грабіжники зпід Чесанова: Іван Школик і Олекса Бумбар, що 25 листопада п. р. на дорозі у Хмелєві напали на купця Маєра Райбаха, вбили його ударами палики по голові і забрали 50 zł. Підчас розправи арештовано на салі свідка Олексу Гривеца, що хотів відтягти обв. Бумбару і знівався інакше, ніж у свідстві.

ЛЮДИ МОЖУТЬ ХАТИ ГАРМАТАМИ.

Трохи фантастичний проект комунікації випрацював миланський винахідник. Він вивдав гармату, де може скотавитися особа. Особу можна вистригати; тоді вона в часі пару секунд перелітає дуже великий простір. Перед сілою натику перед наглістю упадку має охоронити особу легкоплад, який зриває отвіряться. Щє лийний припад має охоронити перед потрясіннями. Сумніваючи, хто хто схоже довіряться тому, трохи непевному комунікаційному засобови.

ДУШОГУБИ ПЕРЕД СУДОМ.

Перед судом присяжних у Чорткові розпочалася розправа проти Архила Борчука, советського громадянина, і Дмитра Лопачука, румунського громадянина, обох селян, які вбили на 22 лютого п. р. влітку в містечку Мельшній під Дістром Фриду Вайксельбляг, жінку посорода у Волківській своєму Розалію Вайксельбляг і слугу Марію Мокроус, хочачи забрати 9,000 zł., що походили з продажу худоби. Оба душогуби були робітниками у Маркуса Вайксельбляг, посесера фільварку Ліпичівка в борівському повіті.

АРЕШТУВАННЯ МОЛОДОГО ПРИ ВІНЧАННІ.

Кишинівський купець Альтман має заплатити кару в сумі 2,000 лєй. Комісар Ложинський має стягнути цю кару. Він довадился, що Альтман саме бере шлюб у божиці, прикладок полїая й заарештував Альтмана зпід вінчального бальдахіну.

ВОЗНИЙ ВИРОБЛЯЄ ФАЛЬШИВІ ДОВОЛІ ІЗДИ.

Перед кількома місяцями арештували в Варшаві пляного шофера. Йому відібрали дозвілі Ізди і ствердили, що він фальшований. Прийшли на те, що возний урядового комісаріату виробляв шофером, які ствердили дозволи Ізди через необачну Ізду або Ізди через ствердили, фальшиві документи. Заарештовано Владислава Крисика і вісім шоферів.

ПТАХ СУДДЕНО.

В Лондоні трапився такий випадок. В сусідстві Ріджентпарку відбувався футбольний матч. Суддя трохи невправильно судував. Але всі корилися. Та коли тих чепурявильностей було забагато, почали сваритися. Та нагло показався, що це не суддя, а шпак давав сигнали. Так претарго наслідства шпак свист судді, що всі повірили, що це сам суддя.

ПРИЯТЕЛЬ УКРАЇНЦІВ ЧЕХОСЛОВАЦЬКИМ МІНІСТРОМ

УЖГОРДО (Закарпаття). — Українське населення на Закарпатті прийняло з великою радістю вістку, що до теперішнього чехословацького кабінету ввійшов як міністер соціальної опіки інженір Яромір Нечас, який був давніше послом від Закарпаття і ревно заступав інтереси працюючого люду. Нечас відомий віддана як щирий приятель українського народу, а зокрема українського народу на Закарпатті.

КАМПАНИЯ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЗМУ. ПАРІЖ. — Ходять поголоски, що прийшло до порозуміння щодо об'єднання протибольшевницької акції з боку князя Валлі, себто англійського престолонаслідника, полковника де ля Рока, голови французьких ветеранів, та відпоручників Американського Легіону. Про це говорено на нарадах Міжнародного Промислового Палаату.

ФРАНЦІЯ ШУКАЄ ЗБЛИЖЕННЯ З АМЕРИКОЮ.

ПАРІЖ. — Французькі банкири піддають думку, щоб Франція заплатила З'лученим Державам якусь суму титулом воєнних довгів і тим довела до тісніших взаємин між обидвома державами.

ДИРЕКТОР ШКОЛИ — РОЗПУСНИК.

МОСКВА (Росія). — „Правда” доносить, що директор школи біля Харкова, Требухов, ршив перевірити моральність учениць. Для цього він запросив лікаря і перевірив огляд дівчат старших класів. Требухов самий викликавав учениць, змушував їх роздягатися і, не звертаючи уваги на їхні протести, переводив „огляд”. „Правда” визнає, щоб потягнути директора до відповідальности за те „погане діло”.

НАД ЧИМ У СОВЕТАХ ДЕБАТУЮТЬ.

МОСКВА. — „Комсомольська Правда” подає: В харківській області мін секретарем комсомолу Різником і начальником цеху Губіном зайшов спір відносно значіння родини. Губін ствердив, що при комуналізмі родини не повинно бути, мужчини мають жити в окремих приміщеннях від жінок і сходиться з ними лише для задоволення полових потреб.

НЕЧУВАНЕ ЗВІРСТВО — НАСЛІДОК СОВЕТСЬКОГО ВИХОВАННЯ.

ХАРКІВ. — У ровненському районі на Донбаі електромонтер Соболів і вагонщик Зиновій обляжи нафтою робітнику Палагію Потапову і потім підпалили на ній огляд. Нещасну жінку вратували інші робітники. Дістава вона важкі поранення і з ними відправлено її до лічниці.

ЗНЕВІРИЛАСЯ В „СОЦІАЛІСТИЧНИЙ РАЙ”.

МОСКВА. — Часопис доносить далі про часті випадки самогубства серед молоді. Преса нотує тільки випадки, як ось цей: У Вознесенську скінчила самогубством студентка техніки, 18-літня Триліська. Причин трагічної події не подають.

СОВЕТСЬКІ „ФАХІВЦІ”.

ОДЕСА. — Відбувся судовий процес зприводу аварії (ушкодження корабля підчас дороги) советського пароплава „Борис Шелободаєв” у Бйській затоці. На судді виявилось, що причиною катастрофи пароплава був його командний склад. Капітан і інші старшини не мали найменшого поняття в керівництві модерною машинерією й у навігації.

ХОЧЕ ДІЗНАТИСЯ, ЧОГО ІТАЛІЯ ШУКАЄ В ЕТЮПІ.

РИМ. — Бритійський дипломатичний висланник Іден намагається дізнатися від Мусоліні, які є його плани в Африці, чого він домагається від Етіопії. Кажуть, що Англія готова піти на поступки, бо переконана, що Мусоліні вже так далеко заангажувався щодо воєнного походу, що не обійдеться без війни з Етіопією. Щоб цього не уникнути, треба піти на зустріч бажанням Італії. Та ніхто не знає як це бажання. Виходить, що Мусоліні хотів би взяти цілу Етіопію під протекторат Італії.

ЛІБЕРАЛЬНИЙ ДУХ У ЮГОСЛАВІ.

БІЛГОРОД (Югославія). — Сталася небувала від літ зміна: появилися часописи без попередньої цензури влади. А сталося це тому, що покинуло новий-міністерський кабінет з Мільоном Стядиновичем на чолі. Новий уряд хоче повернути демократію і довести до порозуміння між Сербіями, Хорвататами і Словінцями. В кабінеті є заступлені Словінці і Босняки. Хорвати далі держаться здалека. Володимир Мачек, провідник Хорватів, не прийняв місця в кабінеті. Він заявив, що буде держатися покищо осторонь і приглатується, що новий уряд зробиць. Вступити до уряду міг би той, який відбувся нової вибори і наряд мав би нагоду виборати таких послів, яких захоче. Надіяється, що такі вибори відбудуться в осени.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1880

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J. Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Registered at Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакції не відповідальна.

За кожну зміну адреси вартується 10 пентів.

Тек. "Свобода": ВРеган 4-0237. — Тек. У. Н. Соваж; ВРеган 4-1016.

3 Канади намагаються гроші вилупити на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Е. Ляхович (Лондон).

ПОЛІТИКА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Англія і домінії.

Правдою до певної міри таке є, що налідрний розвій торгівлі з Росією веде до комплікацій з домініями, бо Росія, як величезний резервуар сировини, це для домінії грізний конкурент. Але що слідить за англійською пресою, той мусить знати, що вістря англійської опінії звернене не так в оборону інтересів домінії, як проти метод Москви: остання в правила ламає торговельні договори, в правила купує менше, ніж продає, так, що англійсько-російський торговельний бізнес з правилами е для Англії негативний.

З чимим контрагентам Англія дуже радо вийшла би в тісну торговельну співпрацю. Бо хоч вона, як матірній край бразильської імперії, дбає дуже про тісну зв'язь з поодинокими поселенцями і домініями, то всетаки, яке хочби від напором внутрішніх, політично-економічних відносин — вона мусить в першу чергу дбати про добробут своїх власних горожан. Такамо як поодинокі домінії в першу чергу дбають про добробут власних.

Коли домінії не можуть абсорбувати всього матірнього експорту — то зрозуміло, що матірній край мусить шукати інших ринків. Знову ж шукати інших ринків у чужих краях, він з черги мусить допустити чужі продукти до своїх ринків. Домінію можуть собі злегка нарікати, але тажко собі уявити, щоби вони ультимативно домагалися від матірнього краю беззастережних ринків збуту, не будучи в змозі забрати рівночасно еквіваленту матірних фабричних продуктів. Зв'язки крові, культури, традиції, поміж поодинокими, говорючими по англійськи країнами, безперечно є дуже сильні. Але ж матірній край має поверт до міліони безробітних, яких мусить удержувати державний зарплат, і це «кременіть» мусить зрозуміти.

Одначе неже заморські краї, з великими природними ресурсами, на довшу віддасть вийдуть зде на тім, коли експорт їх харчових продуктів трохи скоротиться? Маючі великі земельні простори, маючі техніку і ринки західної Європи — ці краї, зовсім природно, розвинули

налідрно своє хліборобство, і з черги попали в загато веку залежність від заграничних ринків. З другого боку, вони знищили тім середнього фермера і сплинали природній гін людей заселяти землі простори. Земля перестала бути в першій мірі корисельною людям, а стала предметом спекуляції, скорого розбогатіння. Не людські оселі, не число людей і нині домінуючим чинником від тих просторів, тільки трактор, машина, яка гід кермо нещасливим одиниць командує десятками тисяч акрів.

Серед таких відносин постають абсурди, що в той час, коли викидається тисячі вагонів харчів в море, в поблигії є люди, що лунуть з голоду. — Коли б примусом обставин ці краї мусили обмежити експорт своїх хліборобських продуктів, то хвилею їх загато розвинене хліборобство, чи точніше, їх фабрики масової продукції хліба — потенційно б тяжкий удар і поводи мусилиб зватися. Але рівночасно з тим почалася відносність цін на хліборобські вироби і ці безземельні земельні простори, над якими нині падає машина, почали знову тужити за людськими оселями, за людьми, за пестливим дотиком індивідуальної хліборобської руки. Це з черги зловти в відкробі наостіж двери для еміграції, а з нею поплала би в ці краї праця, підприємчистість, добробут. Знову ж для Європи це булоб черговий: свіжий об'єкціяний, бо замкнення еміграції і здушення природного населення викликало сері пере населення народів Європи, на половеку ті, дуже безплечу невростією, яка в дальшому бігу може мати для європейської цивілізації небезпелічні наслідки.

Злучені Держави Америки зросли і збагатилися в дуже короткому часі якраз завдяки еміграції. Бо емігрують переважно молоді і здорові люди. А виховати чоловіка, відколикс бойд до шінацотого року життя, вимагає великих коштів. Тих коштів емігрант матірньому країну майже зовсім не повертає, а збагачує нові ново-прибувші втілючі.

Коли Злучені Держави в протязі сто літ зробили такий

гігантський поступ, то те саме моглиб зробити, скажимо, Канада чи Австралія. Але що би осигнати подібний успіх, вони мусили би наперед перенести рівновагу у внутрішній економічній структурі, відшукати поміж поодинокими галузями пристойну пропозицію.

Становище України.

У зв'язку з повстанням української держави й есенціальними економічними користями, вирінає питання: де є запора, що Україна, яка має залізо, манган, вугля, залізка, чи кільканаять літ свого існування також не розбудує свого промислу, а не тільки не буде потребувати чужих виробів, але ще сама буде мати надлишок?

Віднесення Росії з її не-европейським, большевистським устроєм подалі від Європи; відсторонення від неї України, Білорусії і ще деяких інших народів; та заведення на сході Європи ладу і політичної рівноваги — мало би також великий додатний вплив на цілу Європу. Це скріплює на вірне довіря поодиноким країм, якого браку є саме головною причиною, що штовхає всі народи до замкнення, ізоляції і автаркії.

Нема сумніву, що самостійна Україна примувала би до самовистаркательності у відношенні до краївої оборони. Тажко розвивалася у міру конкуренції інші галузі промислу, творили враз з хліборобством загальне національне майно. Але багатство даного народу і його високий рівень життя — ніколи не були перешкодою в міжнародній торгівлі. Якраз навпаки, вони виторгоували ріжкоманітність угодоб, яка є основою всякого міжнароднього товарообміну.

Будучи в тісному союзі з промисловим народом, — український промисловець у власній конкуренції мав би стати само шансів виперти, скажимо, англійські фабричні вироби з Києва, скільки шансів мав би англійський фермер, щоби виперти з Лондону витвір українського хлібороба. Чи серйозні нормальні відносини хотів би якнебудь український уряд нищити 80 відсотків своїх хліборобів, коли підняти 5 відсотків промисловців? — це є дуже непродуктивне.

Крім політичних і економічних користей, які можуть виринути для західної Європи у зв'язку з повстанням української держави — скористає би ще також на тому західна культура і цивілілізація. Відсуваючи Москву подалі від Європи, можна булоб перевести серед європейських краім моральну дезінфекцію, та ошчистити духове життя Європейців з таких моральних мікробів як нігілізм, анархізм, палеологічний соціалізм, грубий матеріалізм, якими московські філософи, письменники, мистці від віків затроували європейську цивілілізацію, раз підлежувачу до неї, а другий раз кидачу на «тигрий Захід» такий проклони.

Таке приблизно підложе і такі чинники, які лучать, чи могли би получити, інтереси британської імперії з інтересами українського народу. Маючі їх на увазі, можна твердити, що сильна українська держава, оперта на демократичному устрої, працюючі інтензивно і кооперуючі з британськими інтересами, була би бажаним явищем для Англії і її додатним виходом для британської політики на замкнотому Близькому Сході. Як реалісті, Англії тажко завбачати, що їх впливи в будуцій українській державі будуть стояти в прямій протипорі до тих владів, які вони виявляють в напрямі створення такої держави.

І ось ми є свідками, як відколикс літ англійська політика на опінія чимраз більше цікавиться українською справою, а

дені її круги навіть активно причиняються до скріплення нашого руку. Нагадатиб кількартні петії англійських послів і інших суспільних діячів до Ліги Націй; запити в парламенті в ріжких українських справах, і вкїнци новостворений Англо-Український Комітет, який об'єднує в собі першорядні поваги з політичного й інтелектуального світу.

Про працю цього Комітету українські читачі знають з ін-

шого місця. Граф Лось навіть їх згрідуво «професійними оборонними повележками народів». Ми тільки нагадаємо шановному графові, що якраз ці «професійні оборони» творили британську імперію, і то творили навіть в той час, коли офіційна англійська політика устами прем'єра Пітта годувала: «Примувати до підбого лідів і проти бажань, чести й інтересів цього народу» (Київське буде).

СМЕРТЬ ФРАНЦІШКА РАНДОНЕ

Рим (Офінор). — В червні в старих римських мурах, збудованих Безліарієм тому шінацять століть, закінчив свою довге, славне та працююче життя Францішек Рандоне, «Артист з Мурів», одна з найбаркратніших постатей Гарибальдівого Риму і великий приятель України.

Францішек Рандоне прийшов до Риму невдовзі по той, як революційні війська Гарибальді вдерлися до міста через знаменитий пролом коло Порта Ті і коли Риму по тисячлітній перерві повернувся до свого становища столиці великої держави. Молодий артист прийшов до Риму, як багато інших, як до коліски світового мистецтва, пішки, маючи як усей маюток молоденьку жінку та малу дитину. Він не став собі шукати захисту ні в брудних готелях на Транстевере, ні біля розкішних палаат правобережя, а знайшов його у величому парку Віалі Людовічі, яка в той час була ділим лісом, руйнами староримського мурі. Там осів з родиною, положивши таким чином початок одному з культурних осередків перефашістивського Риму.

Ще життя в старих мурах, життя через коліс розкішного парку, де до вибагивої вимушеності старинних Римлян додавався безмежний розлом старинних пам'яток, Рандоне працював великі гроші за секрет Етрусків. Він залишився в мурах.

Одного разу до школи в Мурах прийшов український хлопчик і від того часу майстер і вся його родина стали великими приятелями України. В Україні, що бували в Римі, обовязково заходили до Мурів, де на стіні між творили італійських мистців висів великий образ: Від Богдана Хмельницького до Києва. Скоро Мури сталися головним шетром української пропаганди в Італії, яку головновідав єдиний син майстра, Безліарі, автор та перекладач численних статей та брошур прописячених українській сприві.

Але час шов своєю ходовою. Довга борода Майстра з Мурів стала зовсім білою і замість його дітей, у Мурах явилися численні внуки. Нові ідеї опанували юнацтвом, але Школа в Мурах все існувала як живий ідеологічний мундолог століття. В цьому роі вона мала святкувати сорок років існування, але майстер не дїждався славного дня. Він відійшов також тихо та спокійно, як жив, а з ним немислячіла епоха італійської історії, епоха високого ідеалізму та бурхливого безладдя, епоха поодинокого героїзму та масової пасивності, на замкноту котрий залізним кроком ідуть нові римські дієони.

Хто раз побув у цьому оточенні, то побачив що маестатично постать майстра з сивою бородою патріарха, почув чий веселий натовп дітей, що всім своім еством утверждували силу виховного мистецтва, не міг уже того ні

коли забути, і часто зібрання в мурах відвідували великі артисти, письменники, міністри, що пізнали силу виховного мистецтва.

Що платиці з одного з кошичків над мурами підносився густий білий дим і легко пропав у ясного римського небі. Це родина Рандоне випаловала свої «букери».

Яких три тисячі літ тому на місці сучасного Риму сиділо етрусське племя, яке виробило надзвичайну посуду з наскрізь чорної глин. Етруски згинули під натиском Латинців і з ними загинув секрет їх мистецтва. Майстер з Мурів привісвав трицять літ життя на розгаданні секрету Етрусків і прийшов до повного успіху. Він заложив єдину у світі гончарню, яка виробляє етруску посуду (букери) і лише члени його родини були втягнені в спосіб виробч. Ця гончарня не є промисловою підприємством і певно самі Етруски працювали в той спосіб. Лише членив родина Рандоне допускали до вступу до майстерні і все робили своїми руками. Немислені букери, високої артистичної вартості, мають кожний підпис його творця і ця невеличка продукція помагала родині існувати й утримувати школу. Буকেরі Рандонія є сьогодні знамі в італійському світі, але даремно панбляються пропонувати підприємству за секрет Етрусків. Він залишився в мурах.

Одного разу до школи в Мурах прийшов український хлопчик і від того часу майстер і вся його родина стали великими приятелями України. В Україні, що бували в Римі, обовязково заходили до Мурів, де на стіні між творили італійських мистців висів великий образ: Від Богдана Хмельницького до Києва. Скоро Мури сталися головним шетром української пропаганди в Італії, яку головновідав єдиний син майстра, Безліарі, автор та перекладач численних статей та брошур прописячених українській сприві.

Але час шов своєю ходовою. Довга борода Майстра з Мурів стала зовсім білою і замість його дітей, у Мурах явилися численні внуки. Нові ідеї опанували юнацтвом, але Школа в Мурах все існувала як живий ідеологічний мундолог століття. В цьому роі вона мала святкувати сорок років існування, але майстер не дїждався славного дня. Він відійшов також тихо та спокійно, як жив, а з ним немислячіла епоха італійської історії, епоха високого ідеалізму та бурхливого безладдя, епоха поодинокого героїзму та масової пасивності, на замкноту котрий залізним кроком ідуть нові римські дієони.

Мих. Єремій.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ.

Єлизабет, Н. Дж. — В довідці «Свято Героїв України» належить спривати так: Святочну промову виголосив гр. Теодор Стубу, головний організатор ОДНУВ. Реферат в англійській мові виголосила панна Маруся Попів. В дуєті співала панна Маруся Задоречка.

ПОВІЛЬНОЮ, АЛЕ ПЕВНОЮ СМЕРТЮ

В міжнародній політиці записав минулий тиждень одну дуже важку подію, яка з цілою певністю глибоко заваяжить на ході дальшої європейської політики. Легко догадатися, що цею подією є порозуміння, до якого дійшла Німеччина з Англією в справі зброєння на морі. Подію цю вважають теж великим дипломатичним успіхом Гітлера. Шодо цього нема двох думок навіть у найгірших ворогів гітлерівської Німеччини.

Сталося простою мовою те, що формально ніби це існує версайський договір, а по правді його вже так якби не було. Бо, не питаючись цієї договір інших держав, що підписали цей договір, Німеччина матиме незабаром три рази більшу флоту ніж її на це дозволяв версайський договір. На це дала письмеву згоду Велика Британія, себто та перша з великих держав, що цей договір підписала. І то дала згоду, не питаючись навіть Франції й Італії.

Важко по згоді з Німеччиною вивабрав в дарогу могодній британській дипломатії Іден і береться переконувати Францію й Італію, що Англія зробила добре, що прийшла до порозуміння з Німеччиною щодо зброєння на морі. Він каже, що Німеччина і без тої згоди булаб збробілася, а так всетаки одержано згоду на певні обмеження в зброєнні.

Покинувши Францію те все не переконує. Вона дала бажалаб держати Німеччину в залежності. Та в Англії є назалег великий сентимент проти версайського договору, бо його вважають для Німеччини понижачим, а через те і найбільшому перешкодою до заведення миру в Європі. Франція про те знає. Але вона не погоджується щодо цього з Англією. Та нічого тут не вліє. Бо дальший ті опір може тільки довести до ще дальшого відчуження Англії від Франції.

Не можна поминути і цього, що на зближенні Англії до Німеччини вплинув теж і союз Франції з Советами, що вважається в Англії скріпленням Советів. Зате скріплення Німеччини, останнім морським договором з Англією вважають ослабленням Советів. Це виразно пізнати по тім, що пишуть про цю подію самі советські газети. Вони признають, що з розбудовою німецької флоту повстає на Балтику нова небезпека для Советів, себто можливий німецький наступ на советську територію з боку моря.

Як це все обернеться, покищо не знати, бо політичні події змінюються тепер в Європі як в калейдоскопі. Але одного не буде вже можна спитати, а це розкладає той дипломатичний до конструкції, яка побудована на версайських договір. Бачимо, що наслідство довгий час таки вдержатися не може, коли тільки є кому з ним боротися.

Г. Шарпф.

ТИГРИЦЯ

Пралісом їхало авто. Це ніщо надзвичайне. В авті сиділа жінка в плаці з тигрою кожушка. Це зрештою тажко ні надзвичайне.

Нараз вискочив величезний бенгальський тигр. Це шось дуже незвичайне в нібишніх пралісах.

Одним скором вискочив тигр на автомобільний холодинок; керманія авта переляканий подався взад, авто зупинилося. Жінка тихо скрикнула та перелякана дивилася хижакowi в очі.

Тигр помало всунувся в авто. Потім отворив пашу та сівтас:

— Чи ти тигриця?

Жінка не вимовила ні слова.

— Чи ти кіма? — загаркотів тигр грізно.

— Ні, — пролетіла та жінка, що вже трохи прийшла до себе — та на шаста розуміла по бенгальськи — та я випрошую собі зближати до мене не більше.

— Х-х-р, х-х-р — озвясав тигр. — Від тебе чути жимощем, а подобаєш на тигрицю. Хто ти поправді? А що не за сотворіння так наперед?

— Це мій чоловік — хотіла сказати жінка, та в останній

хвиліні надумалася. — Це віничу — пробелькотіла вона — таж пізнаєш це по кокусі.

А чоловік її був у бараниці.

Тигр махнув замашисто хвостом і вже не звертав уваги на чоловіка. Цікаво дивилася на неї.

— Ти маєш такий червоний рот, — запримитив він. — Твої лапури так горсто й блискучо залізали, а твоєю гривою тильно терла до куша індого, очі твої фальшиві, таких я ще не бачив у джунглях, та я не зовсім вірю, що ти тигриця, яка твою шкіра така, то шось мусить бути... — Добре, що то шось мусить бути, — старалася жарувати жінка — воно збільшує нашу красу. — Х-х-р — заскреготів тигр. — Моє ліве нідря каже: Ти певно з роду гадки; моє праве нідря вірить шось із ділого кіткі. Та воно покажеться, як я тобі вірну серце з тіла. — Серця в мене шукатишми даремно, — сказала жінка — бо тоді не булаб я тигриця. Тигр заревів страшно та підніс лабу. Кілька сів усмирились його знову. — Як мало тобі доказати,

що я тигриця? — замаяквітла гарна жінка. — Ходи й полож голю на коліна.

Недовірливий хижак зробив так. Ну, нарешті, — вспокоїлася жінка зовсім, він самець, як усі інші, лише не так глаленько об'єкціяний; я вже дала собі з ним раду. Своїми стрункими пальцями причисувала звірицю широкі азійські чолі. — Шож, як поучається? — Чудове легоче. — Відповів тигр і сховав папури. Та я не дуже радив би бавитися зі мною; моя кровожалдість ненасичена. Коли я так дивилася на тебе, то ти мені радше подобаєш на газелю, — сказав він опісля дитинливо.

— Тигриста газеля, або газелевий тигр — а чому не тигриця? Докажи це мені. — Ах, — пролетіла вона — чи то не досить, що я прийшла до тебе до ліса? Чого тебе жадаєш? — Вона вернула ватопила пашу в тигровий гріви та зітхнула: «Ви мужички таки всі страшені, ах!»

Тигр самозадоволено блиснув своїми жовтими, прижмуреними очима.

— Як часто мріяла я про тебе, царю джунглі, — шептала вона та тулилася до його.

Цар джунглі витягнувся та засопів голюсо.

Я хотілаб тебе підкупити, — торкнулася вона його обережно.

— Як би воно й не було, то ти встакати саміня, — вишкірив тигр зуби.

— Тигриця.

— Якійсь вуж.

— Я шось тобі скажу на вухо, — нахилилася до нього — я воно тебе переконає. Та ти мусиш чемнько прижмити до мене, бо йнакше я боюся. — Воно пригукнуло свої вушенці. Очі тигриці до очей та дала знак чоловікови. Цей тажко сенько витягнув револьвер.

— Слухай, тигре — говорила вона нахилею — це лише одинокі слово, а воно звучить як «цувати!»

— Цувати, — повторив розніжний тигр.

Щяїти! — сказала жінка. Роздався вистріл. Тигр скочив, востане та впаб біля авті. А ти такий тигриця — закроп тигр. Очі вярчив, воно пісовали.

Чоловик скрикнув з радості. — «Добре йому!» і вискочив з авті. «Ти по геройськи держалася, моя дорогенька!»

Жінка таянула на чоловіка та здвигнула плечима. Пі очі світлялися наче два зелені вогні в сутінку. «Переплатив це життям», додала рівнодушно — «не хотів поверити, що я тигриця!»

— Ха-ха, — сміявся чоловік — ти тигриця, тому, що маеш на собі плаці з тигрової шкіри, ха, ха! — і він трясся від сміху з своїй бараниці.

